

Biblioteca Centrală Universitară
București
Cota ~~091/283~~ 091/620
Inventar MSS.2039.

AUTOR: ALECSANDRI, Vasile

TITLU: Balada Peleşului.

LOC: Castelul-Peleş.

AN: 1887.

10 p.+1 f.

VASILE ALECSANDRI

BALADA PELEȘULUI

Biblioteca Centrală Universitară

BUCHUREȘTI

Cota

~~091/283~~

091/620

Inventar

MS 2.039

Vasile Alecsandri, "Balada
Peleşului" - 5 file

1884 - Castelul Peleş,

5.000,00

Balada Pelesului

-

1

Plânge Prahova devală

Și se vază mereu

Tot ducând ^{în} ea sa cale

Porul Pelesului său.

Fulburată se răpede

Vicind de stînci a se zdrobi

Căci eu dinșă nu'l mai vede

Năvnițor de-a se iubi.

Decînd apa curgătoare

Și cu soarele cereșe

Cu mînire 'nvietoare

Pentru sînul pămîntor

Dăndu-i vîcată și rodire,

Veseli și noroc

Ea, prin dulcea-i recourie,

El, prin răsăle-i de so,

Peleşul cu stea pe frunte

Şi'n rezonanţă de Cristal

Veniă kilnii de la Munte

Peşte Malurii dând naval,

Şi totu' braşii în murare

De-al videa clocoţilor

Tremăt-au cu întrebare:

Unde'l ducă vîul dor? ..

El stura cum gîndul zboară

Prin Selbatia pădurii

Locuitor - odinioară

De urşi mari, de mari vulturi,

Şi mergea ca se se culca

Plin de viaţă, fericit

Pe al Prahovii lui dulce

Ca' ntr'un leagăn mult iubit.

I'amîndoi în desfătare

Se duceau întrulocuri

Pînă 'n jos, peste lotare

Mult departe de Carpaţi.

Veneli, rătăcind pe lume

Sub cer veşnic limbit,

El, uitînd chiar al tău nume,

Ca, chiar locu' de isvor.

Dună vremi erau pe-atunci

Cînd ursitului din stînci

Şu' pasă ca se s'arune

Peşte ripela adîncu.

El mîna dorul ce este

Dulce - al inimii avînt

Care trece ca'n poveste

Peşte mări şi sub pămînt.

Dar acum el întârzie,
 Drumu' n calei s'a lungit...
 Pa'l asteptă ca se vie
 Din Liori până la Spintit,
 A săptămână! tulburată
 Se tot vactă mereu
 Purtând grija neurmata
 Grija Pălosului său!

II

Văti'o li... asa se opune,
 Căletozul tinerel
 Hări'n calei o minune
 O minune de Castel
 Ce' nti'o clipă rezarise
 Din famintul scorburos
 S'a lui porti cu drag dorchise
 Unu' Rege glorios.

51

El vedu trecând în soare
și sub codrii bătrâni
O Regina cântătoare
Se-ale Muntelui poroste ;
și frumoase Margărite
Pe nebatu potii
și pe drumuri năsipite
Urme de piciorare Mici .

S'audi ce nu s'audi
în desimale din Munte ;
Nu urlări de frâu crude ,
Nu căderi de bradi cărunți ,
Ci divină armonie
Se dulci glasuri argintii
și de organ ce revie
Umbre albe de copii .

Făimecat Peleul se de

Pe o stîncă 'n loc oprit.

Vede și nu-i vine - a crede,

Simta ce n'a mai simțit.

Ca și dinul și cîmîșie

Urîșu cu vîrf alb

Pîmbăla tîntîșă prîvîșă

Pe castelul auel dalt.

Splendida e, naltă clădire

Că straluce - acum sub cer

Cu macaria 'mpodobire

Urui mîndru juraer,

E menită a devie

În present și-a viitor

Cuib voros la oaspata,

Cuib de glorie și onor.

Cata Regii Iosese

Langa Peles, gînditor,

Și-l întrecă de vroșca

Ca și pe munitor

Cău e jure, cău e taro

Căt optzeci de murgusori

Și cu bratul lui e'n stare

Șe'nvîrtească totu de mori.

Peleul l'asa cîvîntă

Șe treze ca din vis.

Lume nouă 'n a lui tîntă

De o dată l'a deschis.

Onuros al la turbină

Șe capede 'nvingetor

Ca la macina lumina

Șe la fulgeru din nor.

Si de-atunci când noaptea vine,

Născătoare de suspin,

Artă locuri le vede pline

De fantastica lumină.

Teoria se întinde

Peste falniul castel

Că ferestrele și aprinde

Că de-un soare - ascuns în el.

IV

Ți-a Pleșul lucrează

Cât un urieș vingeș,

Las când ția inserază

Redevine Fel-Trumbeș

Și-a castel apoi apare

Cu bas vânt, triumfal

Căci e Nasul tău, și are

Loc la prândul cel regal.

Între flori și între copile,
Între câmbii Juvorani,
El s'arătă Măe de tătă
Se și are Măe de ană
Și Regina 'nveselită
il dimiandă - adessu
Pe-a sa coama impletită
Cu brilianti năntestori

11/51

1800
1800

Apoi Măndrul după tătă
Latotei lasă țemas bun
Saltă spinton, se inchiră
Și, flecând ca un nebun,
El se duce se se culce
Plin de vicată, fericit
Pe al Orăvii în dulce
Ca' nti'm, leagăn mult iubit.

.....
.....

Ca îl muștră în blândetă

Și tot hie căi facat

De asiporde 'n tinereță

Cursul cel reatârnat,

El respunde cu mîndrie :

" Mîndria sîe e - al meu noroc !

" Hie lumina ca se fie -

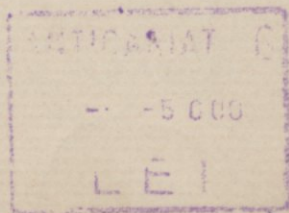
" Ț. Lumina e pe loc ! "

3

F. Alexandru

Castel Peles - 3/15 Octombrie 1884

Y. 5778 - 23 01 87